

[Socialministeren.]

vet igen? Vil man have Arbejdsløshedsforsikringen omkalfatret, den, som alle Partier har stemt for?"

De Konservative har altsaa selv stemt for den i 1932.

„Vil man have den gamle Forsørgelseskommune med Fødselsnoteringer og hele det dertil hørende Apparat, med Hjemsendelserne, tilbage igen, og er man saa naiv at tro, at dette vilde standse Tilflytningen til Byerne? Vil man have Administrationen splittet paa ny?"

Vil man altsaa lægge den ud til 2—3 Mynligheder som før?

„Vil man have de lave Takster sat yderligere ned, ogsaa for Aldersrente- og Invaliderrentenydere og for Enker? Vil man have de gamle Fattighjælps Virkninger tilbage? Vil man have Hjelpekasserne oprettet paa ny o. s. v.? Hvad vil man?"

Nej, det faar jeg saamænd ikke at vide, men jeg spørger alligevel om: hvad er det, man vil? Jeg har aldrig faaet det at vide hidtil. (Afbrydelse). Ja, men det er dog underligt: man har kritiseret i Aarevis, men man har hidtil ikke været i Stand til at fortælle, hvad det er, man vil have ændret. Hidtil har jeg kun set, at man har spekuleret i den Misfornøjelse, man kunde dyrke hist og her, den Misfornøjelse, som altid er til Stede, naar noget nyt afløser det gamle, altid er det, fordi man Dagen efter, at det nye er traadt i Kraft, har glemt alle de Klager, der var over det gamle. Men jeg imødeser altsaa med Interesse, hvad det er for Ændringer, de Konservative paa Forhaand tænker paa. Det er muligt, at der kan opstaa Punkter, som jeg ikke selv har opdaget, hvor der trænges til Ændringer. Men som det ligger og har ligget hidtil, maa jeg nærmest opfatte det saaledes, at Formaalet med at nedsætte dette Udvalg er at gennemføre Nedskæringer, Forringelser af Socialreformen og saa, medens Udvalget sidder, fortsætte den hensynsløse Agitation, som man hidtil har drevet, for at lægge Socialreformen for Had. Det har jeg ikke Lyst til eller Interesse i at medvirke til, og Regeringen heller ikke.

Derfor ser jeg heller ingen Grund til at drøfte Udvalgets Sammensætning, og jeg maa altsaa fraraade, at der nedsættes et saadant Udvalg.

Man kunde saa spørge: Hvad vil du da? Vil du ingenting? Jo, for det første har jeg jo tiltraadt Venstres Forslag i Folketinget, og hvilken Diskussion der kommer ud af Forhandlingerne der, hvilket Resultat en Drøftelse af Refusionsordningen maatte føre til, ved jeg ikke, men det har jeg i høj Grad Interesse i. Enhver ved, at den Refusionsordning, der blev foreslaaet, ikke var foreslaaet af mig. Det var en kommunalkyndig Kreds, der stillede dette Forslag, og Forslaget er jo af den Karakter, at det meget muligt i Praksis kan vise sig, at man ved Ændringer kan naa til Forbedringer og til en mere retfærdig Ordning. Det ved jeg ikke, jeg ved det i hvert Fald ikke nu. Det, jeg hidtil har set, viser, at det er for tidligt at begynde at kritisere Refusionsordningen. Men Spørgsmaalet bliver altsaa undersøgt i Folketinget, og i denne Undersøgelse skal jeg deltage med al mulig Interesse.

Der er et andet Problem, som jeg selvfølgelig ikke kan undgaa at beskæftige mig med, og som jeg ogsaa har vidst vilde opstaa. Det er Tilflytterproblemet, og i Forbindelse med det Opholdskommunereglerne. Det er jo drøftet meget, ogsaa paa den Maade, hvorpaa man drøfter det her foreliggende, nemlig som om hele Socialreformen var komplet umulig, medens det i Virkeligheden er et rent praktisk Spørgsmaal, hvilke Tilflytterregler og hvilke Opholdskommuneregler man skal have. Det er muligt, at jeg vil finde det rigtigt og praktisk — det kan jeg ikke svare paa endnu — at nedsætte et mindre Udvalg til i Samarbejde med de store kommunale Institutioner at gennemgaa Spørgsmaal vedrørende Ændringer i Refusionsordningen, Ændringer i Opholdskommunebestemmelserne og Tilflytterreglerne, men rigtignok med det Formaal saa hurtigt som muligt, saa snart man kan anse det for forsvarligt, at fremsætte Forslag om Ændringer og ikke at vente, til et 20 Mands Udvalg engang bliver færdigt. I det hele taget skal der altid være Fart paa, naar jeg har med Tingene at gøre.

Ganske vist er der adskillige andre Ændringer, jeg kunde tænke mig, ogsaa Ændringer, ingen har nævnt endnu. Det er klart, at vi under Administrationen i Socialministeriet i de sidste halvandet Aar, hvor dette store Værk er gennemført paa alle Leder og Kanter, ved mange forskellige